

[Axel Christensen.]

tages for Beskatning i det Omfang, som er nævnt i § 5.

De øvrige Afsnit af Beskatningen skal jeg ikke gaa ind paa i Enkeltheder, men jeg vil blot nævne, at det bliver den almindelige jævne Befolkning, der kommer til at bære disse Udgifter, selv om man kan sige, at det Forbrug, der her beskattes, ikke omfatter de allermost nødvendige Livsfornødenheder. Naar vi vil gaa ind for at medvirke til Lovforslagets Gennemførelse, er det ud fra den Opfattelse, at vi betragter denne indirekte Skatteudskrivning som et Led i de samlede Bestræbelser for at skaffe Dækning paa Statens Driftsregnskab.

Men jeg vil gerne i denne Forbindelse tilføje, at mit Parti ingenlunde mener, det vil være muligt eller tilraadeligt at gennemføre en Skatteudskrivning, som skaffer fuld Dækning eller Balance paa Statsbudgettet for de store ekstraordinære Udgifter, som har været afholdt siden Befrielsen. Det, mit Parti ser hen til og vil anse for nødvendigt, er, at man snarest muligt søger gennemført en Ordning, hvorved vort Pengevæsen saneres i den Udstrækning, det er nødvendigt, og navnlig ogsaa snarest søger gennemført en passende Beskatning af de urimelige Formueopsamlinger, som Besættelsesaaarene til mange Sider gav Anledning til, og som slet ikke er Udtryk for nogen Velstand her i Landet.

Selv om øgede Skatter aldrig i sig selv kan betragtes som noget eftertragtelsetværdigt, er det min Opfattelse, at vi her staar over for Spørgsmaal af saa vidtrækkende Betydning med Hensyn til vort Pengevæsen, at vi maa ønske disse Forhold klarlagt og ordnet snarest muligt. Der er ingen Tvivl om, at man ude i Befolkningen venter paa en Løsning af dette Spørgsmaal, og at man i mange Henseender vil stille sig afventende med Hensyn til adskillige økonomiske Dispositioner, indtil man ser Regeringens Forslag til Løsning af Problemet af Eengangs-skatten. Og selv om det sædvanligvis ikke er saadan, at man i Befolkningen — heller ikke i mit Parti — ligefrem anmoder om at faa flere Skatter, tror jeg, at den Anskuelse i Øjeblikket gør sig gældende, at man hellere havde set Forslag om Eengangsskat og eventuelt Formueafgift som Nr. 1 paa Listen end det Forslag, som foreligger her

i Dag. Det er mit Partis Opfattelse, at hvis man vil gavne dansk Erhvervsliv mest muligt, sker det bl. a. ved at tilvejebringe den fornødne Klarhed paa det Omraade, jeg her har nævnt, saa snart som det er muligt.

Jeg skal i øvrigt med disse Bemærkninger paa mit Partis Vegne tilsige en velvillig Medvirken til den videre Behandling af Lovforslaget her i Tinget.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

Jeg takker de ærede Ordførere for den som Helhed velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet. Jeg har jo forstaaet, at det er med mere eller mindre behersket Glæde, man modtager et saadant Forslag, og det er der vel ikke noget at sige til, men det er mig en Tilfredsstillelse at notere, at den høje Rigsdag tager Konsekvenserne af den Udgiftspolitik, der er ført.

Hvad angaar Afgrænsningen af Fritagelserne vedrørende Papirafgifterne, skal jeg til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen sige, at denne Afgrænsning i Hovedsagen blev foretaget ved den Lov om midlertidige Forbrugsafgifter, som blev gennemført den 31. Oktober 1942. Det var ved denne Lejlighed man fastsatte visse Forhøjelser, fra hvilke man saa til Gengæld undtog Papir til visse Formaal. Det eneste nye, der er sket denne Gang, er, at man foruden Dagblade og faglige periodiske Tidsskrifter ogsaa har medtaget politiske, kulturelle og videnskabelige Tidsskrifter. Der har altsaa fundet en vis Udvidelse Sted paa dette Omraade. Man kunde maaske i og for sig nok finde andre Ting, andre Omraader, for hvis Vedkommende der kunde være en vis Ønskelighed i at lempe Afgiften, men paa den anden Side: jo mere man lemper, des mindre bliver ogsaa Provenuet. Jeg vil tro, at man under Hensyn til Situationen alligevel skal blive staaende ved den nuværende Formulering.

Jeg kan ikke tro, at Problemet vedrørende Cementsække kan være saa stort, at det har en blot nævneværdig Betydning for Byggeriet.

Hvad angaar de stedlige Annonceblade, vil jeg tro, at deres Indtægter af Annoncer gennemgaaende er saa betydelige i Forhold til de som Regel meget smaa Redaktionsudgifter, saadanne Blade har, at de nok klarer sig.